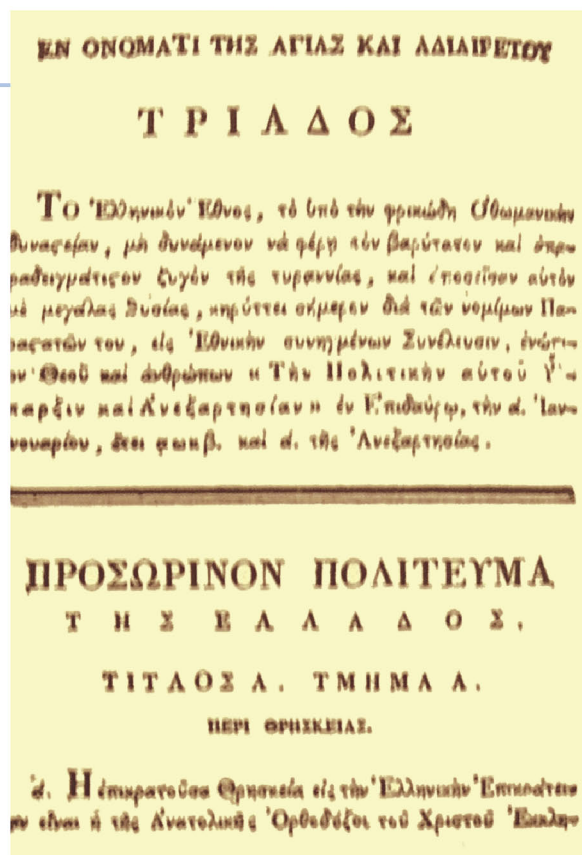

Κεφάλαιο 16

Οι Εθνοσυνελεύσεις και η πολιτική οργάνωση του Αγώνα

Κατά τη διάρκεια της Επανάστασης οι Έλληνες προσπάθησαν να σχηματίσουν κεντρική διοίκηση για να συντονίσει τον αγώνα τους. Πραγματοποίησαν έτσι Εθνοσυνελεύσεις και ψήφισαν Συντάγματα για την πολιτική τους οργάνωση.

▲ Το Προσωρινό Πολίτευμα της Επιδαύρου

Με την έναρξη της Επανάστασης του 1821, συγκροτήθηκαν τοπικές κυβερνήσεις ή αλλιώς «Τοπικοί Οργανισμοί» για την οργάνωση του Αγώνα: η Πελοποννησιακή Γερουσία στην Πελοπόννησο, η Γερουσία στη Δυτική Στερεά και ο Άρειος Πάγος στην Ανατολική Στερεά Ελλάδα. Επειδή όμως οι τοπικές κυβερνήσεις αδυνατούσαν να συντονίσουν συνολικά την Επανάσταση, κρίθηκε απαραίτητη η ύπαρξη κεντρικής πολιτικής διοίκησης.

Έτσι, τα τρία πρώτα χρόνια της Επανάστασης πραγματοποιήθηκαν δύο Εθνοσυνελεύσεις, με τη συμμετοχή παραστατών (αντιπροσώπων) από τις επαναστατημένες περιοχές. Η Α' Εθνοσυνέλευση πραγματοποιήθηκε στην Επίδαυρο τον Δεκέμβριο του 1821. Κατά τη διάρκειά της ψηφίστηκε για πρώτη φορά *Σύνταγμα*. Το πρώτο Σύνταγμα της Επανάστασης, περισσότερο γνωστό ως «Προσωρινό Πολίτευμα της Ελλάδος», ήταν βασισμένο σε αμερικανικά και γαλλικά πρότυπα. Διακηρύχθηκε επίσης η ανεξαρτησία των Ελλήνων και σχηματίστηκαν δύο σώματα, το *Βουλευτικό* και το *Εκτελεστικό*, για την άσκηση της κεντρικής διοίκησης. Πρωτεύουσα του νέου κράτους ορίστηκε η Κόρινθος. Οργανώθηκαν επίσης Υπουργεία και ρυθμίστηκε η απονομή δικαιοσύνης με διαφορετικό τρόπο από ό,τι συνέβαινε κατά την Τουρκοκρατία. Παρά τα προβλήματα, το κράτος απέκτησε σταδιακά μια διοικητική δομή ανάλογη περίπου με τη σημερινή.

Η Β' Εθνοσυνέλευση (1823) συνήλθε στο Άστρος της Αρκαδίας. Στην Εθνοσυνέλευση αυτή ψηφίστηκε νέο Σύνταγμα και αποφασίστηκε να καταργηθούν τα τοπικά κέντρα εξουσίας, προκειμένου να ενισχυθεί η κεντρική διοίκηση. Οι διαμάχες ανάμεσα στους προκρίτους και τους στρατιωτικούς για τον έλεγχο της εξουσίας οδήγησαν στη δημιουργία τριών πολιτικών κομμάτων: του Αγγλικού, που το υποστήριζαν ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος και οι Υδραίοι, του Γαλλικού, με τον Ηπειρώτη γιατρό Ιωάννη Κωλέττη και τους Ρουμελιώτες και του Ρωσικού, υπό την επιρροή του Κολοκοτρώνη και των οπλαρχηγών της Πελοποννήσου.

Το 1827, καθώς οι πολιτικές αντιπαραθέσεις συνεχίζονταν και οι στρατιωτικές επιχειρήσεις βρίσκονταν σε κρίσιμο σημείο, συγκλήθηκε νέα Εθνοσυνέλευση στην Τροιζίνα. Η Γ' Εθνοσυνέλευση ψήφισε καινούργιο Σύνταγμα, δημοκρατικότερο από τα προηγούμενα και όρισε το Ναύπλιο πρωτεύουσα του ελληνικού κράτους. Ο Ιωάννης Καποδίστριας εκλέχθηκε Κυβερνήτης της Ελλάδας, ενώ για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των τουρκοαιγυπτιακών στρατευμάτων ορίστηκαν αρχηγοί των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων οι Άγγλοι αξιωματικοί σερ Ρίτσαρντ Τσωρτς στην ξηρά και ο λόρδος Τόμας Κόκραν στη θάλασσα.

Γλωσσάρι

Σύνταγμα: Το σύνολο των θεμελιωδών νόμων κάθε κράτους, οι οποίοι ορίζουν τη μορφή του πολιτεύματος.

Βουλευτικό: Σώμα αντιπροσώπων που ετοιμάζουν και ψηφίζουν τους νόμους, αντίστοιχο με το σημερινό Κοινοβούλιο (Βουλή).

Εκτελεστικό: Η Κυβέρνηση, αυτοί που κυβερνούν.

Οι πηγές αφηγούνται...

1. Η σύγκληση της Α' Εθνοσυνέλευσης στην Επίδαυρο

«Συγκεντρώθηκαν στην Επίδαυρο οι πρώτοι νομοθέτες της Ελλάδας. Οι νεώτεροι, οι οποίοι ευτύχησαν να στρέψουν τα μάτια τους σε ήλιο απαλλαγμένο από τα νέφη της δουλείας, να πατήσουν γη ελεύθερη, να αναπνεύσουν αέρα ελεύθερο, αυτοί που κληρονόμησαν το ανεκτίμητο δικαίωμα του συνέρχεσθαι και συνδιαλέγεσθαι και συζητείν, αδυνατούν να φανταστούν τον έξαλλο ενθουσιασμό του έθνους, όταν μετά από τυραννία τετρακοσίων σχεδόν χρόνων συνερχόταν με αντιπροσώπους για να αποφασίσει ως κυρίαρχο έθνος για τα συμφέροντά του. Οι επιζήσαντες αντιπρόσωποι διηγούνταν ότι δάκρυα έτρεχαν από τα μάτια όλων, και πως φιλούσαν ο ένας τον άλλο, όπως γίνεται την ημέρα της Αναστάσεως».

Νικόλαος Δραγούμης, *Ιστορικά Αναμνήσεις*, Αθήνα 1973, τόμ. 1, σσ. 30-31.
(Απόδοση στα νέα ελληνικά)

2. Απόσπασμα από τον «Οργανικό Νόμο», το πρώτο Σύνταγμα της επαναστατημένης Ελλάδας, που ψηφίστηκε την 1^η Ιανουαρίου του 1822 από την Εθνοσυνέλευση της Επιδαύρου

«Όλοι οι Έλληνες είναι όμοιοι ενώπιον των νόμων χωρίς καμία εξαίρεση βαθμού, κλάσης ή αξιώματος... όλοι οι Έλληνες έχουν το ίδιο δικαίωμα σε όλα τα αξιώματα... Η ιδιοκτησία, η τιμή και η ασφάλεια κάθε Έλληνα προστατεύονται από τους νόμους».

Απόστολος Βακαλόπουλος, *Επίλεκτες βασιικές ιστορικές πηγές της ελληνικής επανάστασης*, τόμ. 2, Θεσσαλονίκη 1990, σ. 390.

Ματιά στο παρελθόν

Ύμνος εις την Ελευθερία

Ο «Ύμνος εις την Ελευθερίαν» γράφηκε από τον ποιητή Διονύσιο Σολωμό το 1823, στη Ζάκυνθο. Αποτελείται από 159 τετράστιχες στροφές και μελοποιήθηκε το 1828 από τον Νικόλαο Μάντζαρο. Το 1864 οι δύο πρώτες στροφές του καθιερώθηκαν ως ο εθνικός ύμνος της Ελλάδας από τον βασιλιά Γεώργιο τον Α':

«Σε γνωρίζω από την κόψη
του σπαθιού την τρομερή,
σε γνωρίζω από την όψη
που με βια μετράει τη γη.

Απ' τα κόκαλα βγαλμένη
των Ελλήνων τα ιερά,
και σαν πρώτα ανδρειωμένη,
χαίρε, ω χαίρε, Ελευθεριά!».

▲ Ο Αλέξανδρος Μαυροκορδάτος, λιθογραφία του Πέτερ φον Ες

▲ Ο Ιωάννης Κωλήττης

▲ Η Εθνική Συνέλευση στην Επίδαυρο, Αίθουσα των Τροπιάων, Βουλή των Ελλήνων

Ερωτήματα

- Ποιες ήταν οι πιο σημαντικές αποφάσεις των τριών Εθνοσυνελεύσεων;
- Με βάση την Πηγή 1, ποια ήταν η απόφαση που επικρατούσε κατά την Α' Εθνοσυνέλευση;